

ikke havde Rod i Folket. Betingelsen for, at man kunde faa Folket til at forsvare Demokratiet, var, at Demokratiet tjente Folkets Sag, og det forekom Taleren noget farligt, hvis de, der hævdede at ville forsvare Demokratiets og Folkestyrets Sag, satte Kortet paa Kongen og ikke paa Folket. Det blev dog Folket, der i sidste Instans kom til at afgøre, hvilket System vi skulde have i Danmark, og hvorledes Danmarks Plads skulde være i det europæiske System, ligesom det europæiske System vilde blive afgjort af Europas Folk. Naar det fra socialdemokratisk Side var sagt, at Felt-raabet efter 9. April var: hellere Demokrati uden Socialisme end Socialisme uden Demokrati, maatte Taleren heroverfor gøre opmærksom paa, at »Socialisme uden Demokrati er utænkeligt, men at Demokrati, politisk Demokrati under et økonomisk plutokratisk System ogsaa er utænkeligt«.

Frits Clausen (N. A.) fandt det foruroligende, at Finansloven for 1940—41 balancerede med et *Underskud* paa 48 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og at Regeringen, inden det endnu var meddelt, hvorledes dette tænktes dækket, fremlagde et Finanslovsforslag, der viste et Underskud paa 66,7 Mill. Kr. — ligeledes uden Dækningsanvisning. Man kunde tænke sig, at Regeringen regnede med at ville dække Underskuddet ved en Forlængelse af Loven om midlertidige Forbrugsafgifter, en Lov, der dog ellers var vedtaget som rent midlertidig. Hvis dette var Meningen, kunde man kun kalde Finanslovsforslaget uværdigt for Regeringen. Hertil kom, at man som Følge af den større Arbejdsløshed i 1940 end Aaret forud og Standsningen af mange Erhvervsvirksomheder sikkert maatte vente Nedgang i Skatteindtægterne, medens Finansministeren regnede med praktisk talt samme Skatteindtægt som i 1939. Skulde det yderligere vise sig, at Udgifterne til Afhjælpning af den ved Arbejdsløsheden og andre Faktorer opstaaede sociale Nød var kalkuleret for lavt, maatte man forudsætte, at Regeringen om nogle Maaneder stod uden finansielle Reserver. Da den havde erklæret, at man ikke kunde kræve højere Skatter, vilde der kun blive Laanemuligheden tilbage. Men her maatte det tages i Betragtning, at der ogsaa skulde laanes 200 Mill. Kr. til Gennemførelse af Beskæftigelseslovene. Storbankerne og Plutokratiet vilde muligvis hjælpe Regeringen til at bære Underskuddet ved den førte Politik, men saa maatte Regeringen ogsaa erkende sin Afhængighed af disse Faktorer. — I Anledning af det nationalsocialistiske Arbejderpartis *Agitation* var det blevet insinueret, at Partiet modtog Understøttelse fra Tyskland. Taleren vilde ikke nægte, at Bevægelsen havde modtaget Hjælp fra Tyskland, men han vilde paa det kraftigste tilbagevise den Insinuation, at denne Hjælp skulde bestaa i